

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/35/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1124013117
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1124013117.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Márie Šimkovej a JUDr. Eriky Némethovej Stiffelovej, LL.M, v trestnej veci obžalovaného Z. D. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava I sp.zn. 22T/47/2024 zo dňa 20.12.2024, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.09.2025 jednomyselne takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku sa prvostupňový rozsudok z r u š u j e.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

Z. D., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom R. XXX, prechodne bytom J. Z. XX, R.,

podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava IV sp.zn. 1 Pv 122/24/1104 zo dňa 24.07.2024 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

napriek vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojej dcéry Z. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XX, Bratislava vyplývajúcej z ustanovenia 62 zákona o rodine, deklarovanej rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 13P/221/2016 zo dňa 16.01.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.02.2018, a ktorým obvineného súd zaviazal prispievať na výživu dcéry Z. zvýšeným výživným vo výške 80,- eur mesačne, počnúc dňom 06.10.2016, ktoré je povinný platiť vždy do 15.-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky EN. M., pričom si svoju vyživovaciu povinnosť neplnil riadne a včas od 22.02.2023 až doposiaľ v mieste trvalého bydliska maloletej ako i na iných miestach, kde sa zdržiava, s výnimkou mesiacov marec 2023 až október 2023, kedy v každom mesiaci uhradil sumu vo výške 80,- eur, mesiaca jún 2024, kedy uhradil sumu 400,- eur, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh voči matke oprávneného dieťaťa G.e M. vo výške 240,- eur, pričom počas rozhodného obdobia nepoberal dávky v hmotnej núdzi ani iné sociálne dávky, nie je evidovaný ako zamestnanec u žiadneho zamestnávateľa a ani nepožiadal o poskytnutie dávky v nezamestnanosti, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 2T/71/2022 zo dňa 13.12.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.03.2023,

nakoľko zanikla trestnosť činu.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Mestského súdu Bratislava I sp.zn. 22T/47/2024 zo dňa 20.12.2024 bol obžalovaný Z. D. uznaný vinným pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

napriek vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojej dcéry Z. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XX, C., vyplývajúcej z ustanovenia § 62 zákona o rodine, deklarovanej rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 13P/221/2016 zo dňa 16.01.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.02.2018, a ktorým obvineného súd zaviazal prispievať na výživu dcéry Z. zvýšeným výživným vo výške 80,- eur mesačne, počnúc dňom 06.10.2016, ktoré je povinný platiť vždy do 15.-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky G. M., pričom si svoju vyživovaciu povinnosť neplnil riadne a včas od 22.02.2023 až doposiaľ v mieste trvalého bydliska maloletej ako i na iných miestach, kde sa zdržiava, s výnimkou mesiacov marec 2023 až október 2023, a december 2024, kedy v každom mesiaci uhradil sumu vo výške 80,- eur, mesiaca jún 2024, kedy uhradil sumu 400,- eur, mesiaca august 2024, kedy uhradil sumu 240,- eur, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh voči matke oprávneného dieťaťa G. M. vo výške 400,- eur, pričom počas rozhodného obdobia nepoberal dávky v hmotnej núdzi ani iné sociálne dávky, nie je evidovaný ako zamestnanec u žiadneho zamestnávateľa a ani nepožiadal o poskytnutie dávky v nezamestnanosti, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T/71/2022 zo dňa 13.12.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.03.2023,

za čo mu bol podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 2 ods.1, § 38 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, pre výkon ktorého bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonnej lehote odvolanie smerujúce proti výroku o vine a proti výroku o treste. Obžalovaný odôvodnil odvolanie podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 10.03.2025. V odvolaní obžalovaný uviedol, že dlžné výživné vo výške 560 € uhradil dňom 05.03.2025 matke - G. M., čo preukazuje pripojenou poštovou poukážkou. Taktiež budúce splatné výživné bude platiť v súdom stanovenej lehote v rozsudku o výživnom. Nakoľko výsluchom matky G. M. bolo v konaní preukázané, že neuhradením výživného nevydal maloletú dcéru do nebezpečenstva núdze, a teda jeho čin nemal trvalo nepriaznivé následky, trestnosť prejednávaneho trestného činu zanikla podľa § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Prokurátor nevyužil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu, ktoré mu bolo v súlade s § 314 Trestného poriadku doručené.

Osoba, k rukám ktorej bol obžalovaný povinný platiť výživné, G. M., na výzvu odvolacieho súdu podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 12.08.2025 uviedla, že dňa 05.03.2025 obdržala od obžalovaného iba čiastočnú úhradu zameškaného výživného vo výške 560 €.

Obžalovaný Z. D. sa verejného zasadnutia odvolacieho súdu nezúčastnil, doručenie upovedomenia obsahujúce aj poučenie o možnosti vykonať verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného mal vykázané fikciou doručenia podľa § 66 ods. 3 Trestného poriadku dňom 22.07.2025. Nakoľko od fikcie doručenia upovedomenia obžalovaným uplynula zákonná 5 - dňová lehota na prípravu verejného zasadnutia, boli splnené podmienky podľa § 293 ods. 5 Trestného poriadku, a preto odvolací súd s použitím uvedeného zákonného ustanovenia vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného.

Zástupca krajskej prokuratúry navrhol obžalovaného oslobodiť spod obžaloby podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku, nakoľko trestnosť činu zanikla.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Trestného poriadku) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu

konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Podľa § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchateľ svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak trestnosť činu zanikla.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&zsrlnkid=17354767&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=30279&FragmentId1=0&FragmentId2=0>>.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, alinea prvá, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV podal dňa 25.07.2024 na Z.a D.a obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- napriek vyživovacej povinnosti prispievať" na výživu svojej dcéry Z. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XX, C. vyplývajúcej z ustanovenia 62 zákona o rodine, deklarovanej rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 13P/221/2016 zo dňa 16.01.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť" dňa 21.02.2018, a ktorým obvineného súd zaviazal prispievať" na výživu dcéry Z. zvýšeným výživným vo výške 80,- eur mesačne, počnúc dňom 06.10.2016, ktoré je povinný platiť" vždy do 15.-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky G. M., pričom si svoju vyživovaciu povinnosť" neplnil riadne a včas od 22.02.2023 až doposiaľ" v mieste trvalého bydliska maloletej ako i na iných miestach, kde sa zdržiava, s výnimkou mesiacov marec 2023 až október 2023, kedy v každom mesiaci uhradil sumu vo výške 80,- eur, mesiaca jún 2024, kedy uhradil sumu 400,- eur, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh voči matke oprávneného dieťaťa G. M. vo výške 240,- eur, pričom počas rozhodného obdobia nepoberal dávky v hmotnej núdzi ani iné sociálne dávky, nie je evidovaný ako zamestnanec u žiadneho zamestnávateľa a ani nepožiadal o poskytnutie dávky v nezamestnanosti, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 2T/71/2022 zo dňa 13.12.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť" dňa 02.03.2023.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné pre rozhodnutie, zákonným spôsobom, a následne rozhodol spôsobom, ktorý zodpovedal vykonanému dokazovaniu a zistenému skutkovému stavu, ktorý správne subsumoval pod príslušné ustanovenia Trestného zákona. Nedopustil sa pri tom žiadnych vážnych procesných chýb v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku.

Hlavné pojednávanie vykonal súd prvého stupňa v neprítomnosti obžalovaného v súlade s § 252 Trestného poriadku. Vo veci vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku, výsluchom svedkyne Evy Demkovej, podľa § 269 Trestného poriadku prečítal listinné dôkazy, z ktorých vyplynulo, že obžalovaný bol zaviazaný platiť" na výživu svojej dcéry Z. 80 € mesačne.

Túto povinnosť si v zmysle vlastnej výpovede i výpovede svedkyne G. M. riadne a včas neplnil v období od 22.02.2023 do vydania napadnutého rozsudku, za ktoré obdobie mu vznikol dlh 400€, keďže vo februári 2023, a od novembra 2023 do mája 2024 výživné neuhradil. Obžalovaný neuhradil riadne výživné z dôvodu, že nemal peniaze, lebo nemal riadne zamestnanie. V uvedenom období bol zamestnaný na dohodu o výkone práce, od decembra 2023 do augusta 2024 bol evidovaný na úrade práce bez poberania štátnych dávok. Následne uhradil až v júni 2024 400 € na výzvu povereného

príslušníka PZ, a v auguste 2024 uhradil 240 €. Zo správ príslušných úradov je zrejmé, že obžalovaný bol ako zamestnanec evidovaný od januára 2023 do novembra 2023, a od septembra 2024 do októbra 2024. Od decembra 2023 bol evidovaný na úrade práce bez poberania štátnej dávky. V rozhodnom období (od 22.02.2023 do vyhlásenia napadnutého rozsudku) nepoberal dávky v hmotnej núdzi, počas časti rozhodného obdobia, kedy bol zamestnaný, jeho príjem mu umožňoval platiť výživné riadne. Súd prvého stupňa správne ustálil výšku dlhu na výživnom ku dňu svojho rozhodnutia na 400 €. Aj odvolací súd dospel k záveru, že obžalovanému nič nebránilo využiť všetky dostupné prostriedky na získanie vhodnejšieho zamestnania nielen na dohodu, a následne dosahovať príjem umožňujúci riadne a pravidelné plnenie vyživovacej povinnosti voči maloletej.

Odvolací súd konštatuje, že po vyhlásení napadnutého rozsudku došlo k podstatnej zmene právne relevantných skutočností, keď obžalovaný dlžné výživné dodatočne zaplatil. Pri trestnom čine zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona zákon upravuje v citovanom ustanovení § 86 podmienky účinnej ľútosti páchatel'a tak, že musí dôjsť k dodatočnému splneniu povinnosti skôr ako sa súd odoberie na záverečnú poradu, a zároveň nesmú nastať trvalo nepriaznivé následky neplnenia povinnosti vo vzťahu k oprávnenému subjektu, v tomto prípade maloletemu dieťaťu. Pod dodatočným splnením povinnosti treba rozumieť zaplatenie dlžného výživného za obdobie, ktoré je predmetom trestného stíhania. V danom prípade bolo rozhodné obdobie ohraničené momentom vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa dňa 20.12.2024, keďže v dôsledku absencie odvolania prokurátora nemožno s poukazom na zákaz reformationis in peius (zmeny k horšiemu) rozširovať rozsah vyživovacej povinnosti nad rámec prvostupňového rozhodnutia. Aby nastali podmienky predpokladané zákonom pre účinnú ľútosť, bol obžalovaný povinný dodatočne zaplatiť sumu 400 € tak, ako bolo ustálené v napadnutom rozsudku. V odvolacom konaní obžalovaný preukázal predložením poštovej poukážky, že dňa 05.03.2025 zaplatil titulom zameškaného výživného G. M. sumu XXX €, čo svedkyňa písomne odvolaciemu súdu potvrdila. Neuvedla, že by došlo k trvalo nepriaznivým následkom trestného činu, ktoré spočívajú predovšetkým v poškodení telesného či duševného zdravia maloletej alebo v narušení vývoja jej osobnosti. Nič z uvedeného v konaní nevyšlo najavo.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že došlo ku kumulatívne naplneniu zákonných podmienok účinnej ľútosti obžalovaného podľa § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, a teda zanikla trestnosť jeho činu. Táto právna skutočnosť bola dôvodom, prečo odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu, a podľa §§ 322 ods. 3 a 285 písm. f) Trestného poriadku oslobodil obžalovaného spod obžaloby.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.